

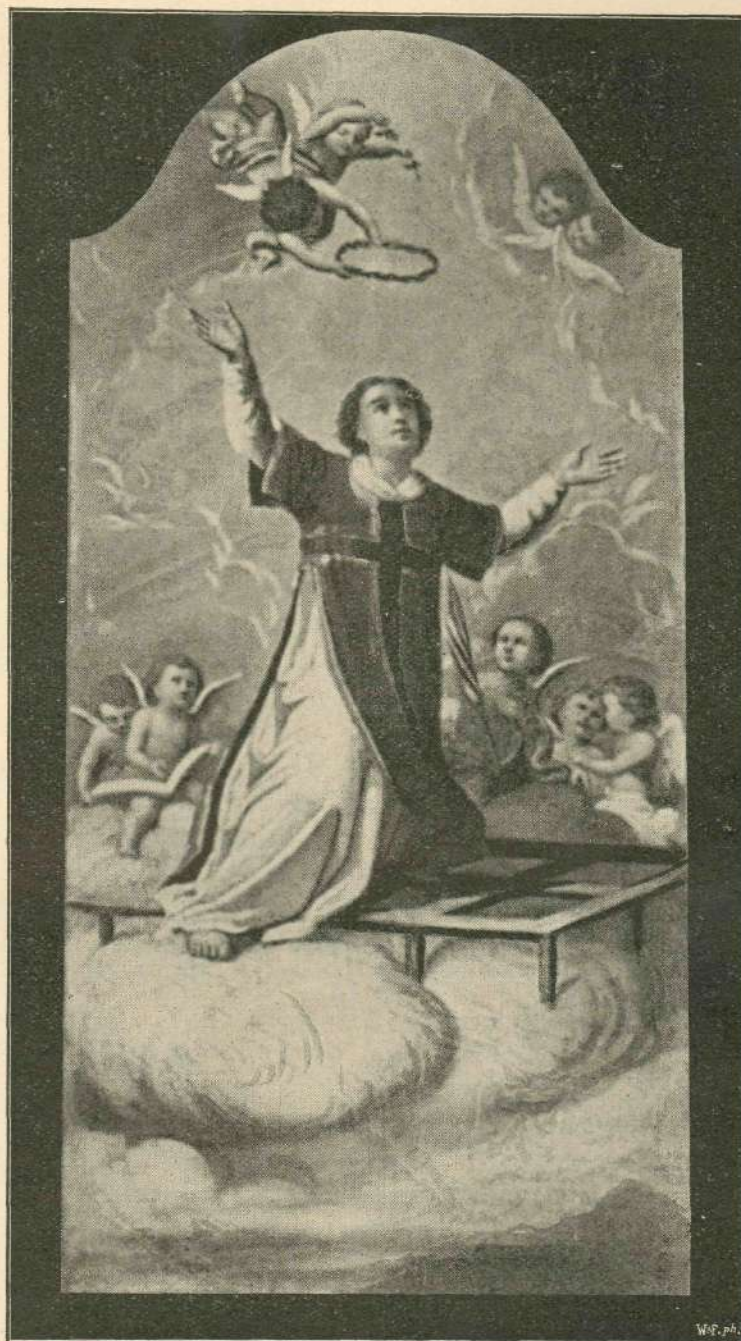
Buddha je po veri buddhistov zelo blagohoten, svet in moder oznanjevalec resnice in ustanovnik buddhove vere, in je po lastnem trudu došel do popolnosti in razsvetljenja. Pomeni pa buddha tudi duševno stanje.

Po nazorih buddhistov je bil Buddha sin kralja Suddhodana in kraljice Majā (staroindsko mājā, domišljija), ter se je porodil l. 623. pred Kristusovim rojstvom. Vlada je plemenu Sakjos (staroindsko Sākja) ob vznožju Himālaje z glavnim mestom Kapilavathu, blizu 150 km severno od mesta Benares ob reki Rohinī.

Po buddhovski legendi so ob njegovem rojstvu vedeži prerokovali, da postane on kralj kraljev in vladar vsemu svetu, če zasede prestol svojega očeta; če pa izvoli meniško življenje, da bo premagavec sveta.

Ob njegovem rojstvu je baje menih Kaladēvalo pritekel iz puščave, pokleknil predenj in rekel: „Ta otrok postane nekoč največji Buddha in ljudem pokaže pot do rešitve.“

Njegovi stariši so hoteli zabraniti drugo pot. Zato so odstranjevali vse, kar bi ga bilo utegnilo spominjati človeškega trpljenja in smrti. Obdajali so ga z vsem posvetnim bliščem, da bi mu zbudili nagnjenje do posvetnega življenja; najspretnjši učitelji so ga poučevali v vednostih in umetnostih in v viteških ročnostih, ki so potrebne na kraljevskih dvorih.

Sv. Vid.

Odraslemu mladeniču je oče sezidal troje krasnih palač za troje indijskih letnih časov, za vroči, mrzli in deževni letni čas. V družbo so mu dali sinove najodličnejših plemiških rodbin; noben berač, bolnik ali starec se ni smel bližati njegovim domovom. V šest-